

CASA À LA DIA

FESTA MAJOR 2010

Carles Ginés presentarà el seu llibre el dilluns de la Festa

El que es menjava a casa

Sé moltes coses que m'havien explicat les àvies quan era petit: relats, poesies, dites, corrandes, totes aquelles curiositats que xerren en el meu

experiències que vaig fer quan anava amb elles a la Plaça del Lleó, com em van ensenyar a diferenciar els productes, a regalar, i a comprar, com les veia cuinar a casa cada dia...

I llavors vaig començar, amb l'ajuda inestimable de la mare, a recopilar receptes que em feien viatjar centenars de peïsses, perquè ni l'una ni l'altra venen de bon ric, no tenien cap quantitat, només sabien al que era haver quedat a la memòria de veure-les fer. Vaig començar la redacció i vaig deixar-ho dos o tres caps, perquè estava convençut que no m'hi sortiria.

Vaig novel·lar una mica el llibre, perquè no ho tenia escrit, aprofitant per a explicar les meves vivències al seu costat, relacionades amb aquest tipus d'emboïscs culturals com les ajudes a la cuina, quins productes em feien menjar i no m'agradaven... I així va néixer *El que es menjava a casa*, un llibre fet amb una eslima molt especial, com compreneu. Si us deu a les nenes, ve donareu que és un llibre de cuina diferent, amb una presentació i una il·lustració una mica retro, que ve transportant a temps passats. És com un llibre escrit fa una colla d'anys, i que després d'haver estat escrit en el gran armari dels records, hegi escrit

a la llum. També comprareu com moltes receptes que són, totes molt senzilla, i heu de fer o encara es fan a casa vostra. Així m'ho ha fet saber quantitat de gent i n'esto content, perquè no pretenc explicar receptes estranyes, sinó aquelles que, fruit de la coïna de l'aprofitament, se menjaven cada dia a les cases.

També vull dir-vos que em sento orgullós d'escrivir aquestes quatre ratlles a la vostra revista per dos motius: perquè una de les àvies, la Coma, era filla de Casa de la Senya. Ella em treu a vegades, d'aquell gran armari dels coneixements, històries relacionades amb els pocs anys que va passar a la vostra vila: com va quedar orfeta de pare i mare; com la seva àvia materna, que se deia Agnès, la va acollir com cuixen l'hort com anaven a la vinya que tenien cap a Santa Cecília; com la mare beuava anava de Casa a Girona a comprar a pesc al dia que va anar a la Plaça de la Coma amb l'àvia a esperar els que tornaven de Gub. Ella esperava un seu fill que no va tornar mai: va ser l'únic desaparegut que hi va haver al poble. I moltes altres anècdotes que tinc gravades a la memòria.

El segon motiu és perquè el meu pare, que no ha pogut veure aquest llibre, va ser un dels primers subscriptors de Lluminat.

El llibre, *Thésaurus de l'Her* vostres. Jo no ho puc fer, perquè és com un meu fill, i ja estau vostres, que no hi ha cap pare que trobi lleg el seu fill.

Carles Ginés
Girona, maig del 2010